

tes les qualitats y excelencies de la bellesa corporal. ¿Quina harmonia y proporció seria la d'aquell cos sagrat qu'havia d'esser arca de l'ánima mes hermosa que, exceptuant la de Jesucrist, havia de sortir de les mans del Criador; en aquell cos que havien d'admirar los àngels y devia ab sa dolzura enamorar lo cor dels homes; en aquell cos del que 's formaria lo cos de Crist y havia d'esser sagrari de la divinitat?... Mes la principal hermosura de María era l'ánima immaculada qu'en ella residia; perque 'l principal element de la bellesa humana es l'ánima, manifestantse en l'exterior, com lo sol se'ns deixa veure entre les boirines del Cel. Y per aixó, que com mes hermosos siguin abdós, lo cos y l'ánima, mes hermós resultarà lo compost humá. ¡Que n' seria donchs d' hermosa María Immaculada!

Deu, bellesa absoluta, fa á les criatures tant mes hermoses, quan mes á elles se comunica; aixís es que María tingué mes graus d'hermosura que totes les demás criatures juntes, puig á ningú Deu se comunicá tant com á sa Mare que ho havia d'esser de l'hermosura increada: y si en l'ordre sobrenatural la gracia es l'hermosura del ánima, qui fou plena de gracia degué ser la mes hermosa de les criatures.

María es l'imatge mes acabada de la hermosura de Deu y l'espill sens mácula de la bondat divina.

María es la mes sublim concepció del Etern, després de son Unigénit: María es la realisació mes hermosa de tot un Deu.

¿Qui es capás de compendrer la bellesa de María? ¡Ah! l'hermosura de l'Immaculada es sols comprensible per Deu.

L'hermosura de María es una suprema exhalació de l'hermosura de Deu.

María ab sa hermosura enamora á Deu; María ab sa hermosura es digna Mare de Deu.

María reb de Deu tota sa bellesa y ab aquesta mateixa encisa á Deu. L'hermosura de María es sols inferior á la de Deu.

L'hermosura de María no es l'hermosura infinita y esencial de Deu, pero si tota la que convé á la Mare de Deu.

¡Que n' es d' hermosa María Immaculada!

SOLEDAT, TERCIARIA.

